

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1997/2019
24.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Субић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Милановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Јасмина Видановић, адвокат из ..., ради предаје непокретности, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3208/14 од 09.07.2015. године, у седници одржаној 24.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3208/14 од 09.07.2015. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3208/14 од 09.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 1587/13 од 20.02.2014. године, усвојен је тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу изврши повраћај локала у улици ... бр. ..., површине 71 м², а који се налази на кп. бр. .. КО ..., у својину и државину, као и да му накнади трошкове поступка у износу од 170.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3208/14 од 09.07.2015. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује као о посебној ревизији применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о ком је одлучено побијаном одлуком је предаја у својину и државину непокретности (локала). Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради чинидбе је поднета 02.11.2009. године, а вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић